

ପ୍ରକଟିକା ମହାନଗର

ମାନବ ସଭ୍ୟତାର ବିକଶିତ ବିଚାର ବ୍ୟବହ୍ଲା ଅନନ୍ୟ ଶିଶୁ ସାହିତ୍ୟକ ଉଦୟନାଥ ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ

ଭୁବନେଶ୍ୱର (ପିଆଳବି): କର୍ତ୍ତମାନର ଆଜନ ବ୍ୟକ୍ତମାନ ଆଜନ ଆଜନ ବ୍ୟକ୍ତମାନ କଥା ସ୍ଵରଣଙ୍କୁ ଚାଲିଆସେ । ସାଧାରଣତଃ ସମାଜରେ ଶାନ୍ତିଶ୍ଵରିଳା ବ୍ୟକ୍ତମାନ ହେଲେ ତା'ର ନିରାକରଣ ପାଇଁ ଆଜନର ଅନେକଣା କରାଯାଏ । ଏଇ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ପୂରାଶ ପୁରାଶରେ ଏଥପାଇଁ ବିଧୁବ୍ୟକ୍ତମାନ ଥିବାର ଗ୍ରାମ ପୂରାଶର ଏକ ମହାନ କଥା ବସୁରୁ ଜାଣିବାକୁ ମିଳେ ଯାହାକି ଆଧୁନିକ ପୁରାଶର ବିଧୁବ୍ୟକ୍ତମାନ ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ ହୋଇଛି । ସେଇ ପୂରାଶର କାହାଣୀ ଅନୁସାରେ ଆକାଶପିତା ଉତ୍ତରାତ୍ମି ଓ ଧରିତ୍ରୀ ମାତା ଗାଇଆଙ୍କର କନ୍ୟା ଥିଲେ ଥେମିସ । ତାଙ୍କର ଦାଯିତ୍ବ ଥିଲା ଧରାପୂଷ୍ଟରେ ଆଜନ ଶୁଣ୍ଡଳା ରକ୍ଷା କରିବା । ତେଣୁ ସେ ଜଗତରେ ନ୍ୟାୟର ଦେବା (ଷ୍ଟରୁ ଅନ୍ତଃ ଜନ୍ମିତି) ଭାବେ ବିଶେଷ ରୂପରେ ପରିଚିତ । ଏବେ ପୃଥିବୀର ବହୁ ସ୍ଥାନରେ ନ୍ୟାୟକ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥା ଆଜନ ଅଧାଳତ ମାନଙ୍କରେ ଆଖିରେ ଅନ୍ତପୁରୁଷି ବକ୍ଷା, ଦଶିଷ ହସ୍ତେ ଖଢ଼ୁ ଓ ବାମହସ୍ତେ ନ୍ୟାୟ ତରାକୁ ଧାରଣା ଯେଉଁ ନାରୀ ମୂର୍ତ୍ତି ଦଶ୍ଵାୟମାନ ସେ ଆଉ କେହି ମୁହଁତ୍ତି, ସେ ହେଉଛି ନ୍ୟାୟର ଦେବା ଥେମିସ, ନ୍ୟାୟର ପ୍ରତିକ । ନିରପେକ୍ଷତାକୁ ନିରବିନ୍ଦୁ ଭାବେ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ସାରା ବିଶ୍ୱକୁ ବାର୍ତ୍ତା ଦେବା ଉଦେଶ୍ୟରେ ଆଖିରେ ଅନ୍ତପୁରୁଷି ବାରିଥିବା ସେଇ ମୂର୍ତ୍ତି ଗୋଟିଏ ହାତରେ ନ୍ୟାୟ ତରାକୁ ଓ ଅନ୍ୟ ହାତରେ ଖଢ଼ୁ ଧାରଣ କରିଥିବାରୁ ତାହା ନ୍ୟାୟ ଅନ୍ୟାୟ ବିଚାର ପୁଣ୍ୟତାକୁ ଭାବନା ପ୍ରାବାନ କରେ । ଗ୍ରାକ ପୁରାଶର ଏଇ କଥାଟି ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ପ୍ରତିଧିନୀତ ହୋଇ ଜନମାନସରେ ନ୍ୟାୟକ ବ୍ୟକ୍ତମାନ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ଗରାର ଆସ୍ତା ଓ ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରକଟ କରେ ତାହା ଚିକାଳ ଅଭିନନ୍ଦନାୟ । ଅଧୁନା ଏହି ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ପୁରାଶରେ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷରେ ହୁଏତ କେହିଁ କେମିତି ଦୁର୍ବଳ ମୁହଁତ୍ତର ଶିକାର ହୋଇ ଡ୍ରୁଟି ବିରୁତି ଘରୁଆଳପାରେ, ମାତ୍ର ନାତିନିୟମର ଗରାର ତତ୍ତ୍ଵ ସଦାସର୍ବଦା ସ୍ଵଳ୍ପ । ଆଲୋଟ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଚମକାର ବିଷୟ ବସ୍ତୁ ହେଉଛି ପିଥାଗୋରାୟ ଓ ଭୋଲାଥାୟ ଗୁରୁଶିଷ୍ୟ ଉପାଧ୍ୟେନ । ଗ୍ରାକ ଜୀବିତାପର ଏଇ ଅବିସ୍ମରଣାୟ କାହାଣାଟି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉ ହେଉ ଅଧ୍ୟାବଧ ଅଧ୍ୟାବଧ ଅଧ୍ୟାବଧ ଅଧ୍ୟାବଧ ମାତ୍ର । ପିଥାଗୋରାୟ ଥିଲେ ଜଣେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟ ବିଦ୍ୟାନ ଶିକ୍ଷକ । ଭୋଲାଥାୟ ନାମକ ଜଣେ ଛାତ୍ର ତାଙ୍କଠାରୁ ଆଜନରେ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଆସିଲେ । ସେତେବେଳେ ଆଜନରେ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଅବଧ ଥିଲା ଦୁଇ ବର୍ଷ । ପିଥାଗୋରାୟ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ରାଜି ହେଲେ ଓ ବଦଳରେ ଦେଯ (ପିସ) ମାରିଲେ । ଭୋଲାଥାୟ ଦେଯ ଦେବାକୁ ସକ୍ଷମ ନଥୁବାରୁ ତାହା ଗୁରୁ ପିଥାଗୋରମୁକ୍ତ ଜଣାଇଲେ ଏବଂ ଶିକ୍ଷା ଅବଧ ଶେଷ ହେଲା ପରେ ଦେଯ ଦେବାକୁ ପ୍ରତିଶ୍ଵତ୍ତି ଦେଲେ । ପିଥାଗୋରାୟ ପ୍ରତିଶ୍ଵତ୍ତିରେ ରାଜି ହୋଇ ଭୋଲାଥାୟକୁ ଶିଷ୍ୟ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କଲେ ଓ ଆଜନର ବହୁ ମୂଳ୍ୟବାନ ଶିକ୍ଷା ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ଭୋଲାଥାୟ ଅଧ୍ୟତ୍ମ ମୋହାରୀ ଥାରୁ, 'ଯେମିତି ଗୁରୁଙ୍କୁ ସେମିତି ହାତ' ନ୍ୟାୟରେ ଭୋଲାଥାୟ ଆଜନ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରି ଖବର ପାରଦଶୀ ହୋଇଗଲେ ସତ, ହେଲେ ପୂରି ପ୍ରତିଶ୍ଵତ୍ତି ଭଙ୍ଗ କରି ଗୁରୁ ପିଥାଗୋରାୟଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଦେଯ ଦେବାକୁ ମାମା କରି ଦେଲେ । ଏଣୁ ପିଥାଗୋରାୟ ଏକ ଆଜନ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଭୋଲାଥାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଅଭିଯୋଗ ଆଗତ କଲେ । ଉଚ୍ଚ ଆଜନ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଭିଯୋଗ ଗ୍ରହଣ କରି ଉତ୍ତରପର ଯୁକ୍ତିତ୍ତକ ଶୁଣିଲେ । ଉତ୍ତରପର ଯୁକ୍ତିତ୍ତକ ଓ ଉତ୍ତର ପ୍ରସ୍ତୁତତର ଏତିଲି ବମ୍ବିତାପୂର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ତର ଥିଲା ଯେ ଏଥରେ ବିଚାରପତି ଅଭିଭୂତ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ । ଉତ୍ତର ପାଶକ ଆଜନର ତାତ୍ତ୍ଵିକ ବିଶେଷରେ କିଂକର୍ତ୍ତବ୍ୟବିମୂଳ୍କ ହୋଇପତି ନ୍ୟାୟମୂଳ୍କ ଉଚ୍ଚ ମନ୍ଦବିମାର ଫଳାଫଳ ଶାହେ ବର୍ଷପରେ ଘୋଷଣା କରାଯିବାକୁ ଶୁଣାଇଦେଲେ । ସେଇବିନ ତାର ଏହା ଉତ୍ତରରେ କେତେ ଯେ ବର୍ଷ ବିତିଗଲାଣି ତା'ର ହିସାବ ନାହିଁ । ପୁଣି ଏହା ଉପରେ ଅଭେଇ ହଜାରରୁ ଉର୍ବ୍ବ ଗବେଷଣା ସନ୍ଦର୍ଭ ଲେଖା ଯାଇଥାପିଲେବି ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପିଥାଗୋରାୟ ବନାମ ଭୋଲାଥାୟ ମନ୍ଦବିମାର ଫଳାଫଳ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଲା ପାରି ନାହିଁ । ବୋଧନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱର ଏହି ପ୍ରଥମ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ମନ୍ଦବିମାର ଫଳାଫଳ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଲାପାରିବା ଯେତିକି ବିଶ୍ୱଯକର ସେତିକ କୌତୁଳ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ । ଏଇ ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଭାରତୀୟ ବିଚାର ବ୍ୟକ୍ତମାର ଉପରେ ନନ୍ଦର ପକାଇବା । ଆଜିର ଏ ଯେଉଁ ବିଚାର ବ୍ୟକ୍ତମାର ଭାବା ଜାଗରଣମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଚଳିତ ବିଚାର ବ୍ୟକ୍ତମାର ଅନୁରୂପ । କାରଣ, ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ଶହ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ଜାଗରଣମାନେ ଭାବିଥିବାରୁ ସେମାନେ ଯେଉଁ ବିଚାର ବ୍ୟକ୍ତମାର ପ୍ରକଳନ କରିଥିଲେ ଭାବାର ବ୍ୟକ୍ତମାର ହେଲାପରେ ମଧ୍ୟ ସେଇ ବ୍ୟକ୍ତମାର ଚଳିଆସୁଛି । ପୂର୍ବେ କୌଣସି କାରଣରୁ ବିବାଦଟିଏ ଦେଖାଦେଲେ ଲୋକେ ତାହା ସାଇ ପରିଶିଳନ କଥା ଉପରେ ନନ୍ଦର ପକାଇବାର ବ୍ୟକ୍ତମାର ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାର ଉଥିଲେ । ଆଜି ସେଇ ପଂଚପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଦେଶ ହେଲୁ ଥିଲା ଶିରେଧାର୍ଯ୍ୟ । ସାଂପ୍ରତିକ ପଂଚାୟତ ବ୍ୟକ୍ତମାର ତହିଁରୁ ଉପରୁ । ପଂଚଙ୍କ ଆୟତରେ ପଂଚାୟତ ଅର୍ଥାତ୍ ସେଇ ପଂଚଙ୍କ ଜଣକ ଆୟତରେ ସବୁକଥା । ସେମାନେ ଯାହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବେ ତାକୁ ନମାନିବାର କାହାର ସାଧ ନଥାଏ । ଏହା ଥିଲା ତୁଣମୂଳପ୍ରକର ଅଳିଖିତ ବିଚାର ବ୍ୟକ୍ତମାର । ତାକୁ ପିଲେ ଧାର୍ମିକ ଅନୁଷ୍ଠାନ କିମ୍ବା ଜମିଦାର ଅଥବା ରାଜ ଦରବାରକୁ ଯାଉଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ଲୋକେ ଅଭ୍ୟେତ ଧର୍ମବିଶ୍ୱାସ ଥିବାର ପାଇସାରକାରୁ ଧରିଯାଉଥିଲା । ନିହାତି ଆବଶ୍ୟକତା ନ ପଡ଼ିଲେ ଲୋକେ ଜମିଦାର କିମ୍ବା ରାଜଦରବାରକୁ ଯାଉନଥିଲେ । କାରଣ, ଏଠାରେ ଦସ୍ତ ବିଧାନ ଅପେକ୍ଷାକୁ ତାତ୍ତ୍ଵର ଥିଲା । ତେବେ କହିବାକୁ ଗଲେ ଉପରୋକ୍ତ ଏବୁ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଏବେ ଜିତିଥାପ ପୃଷ୍ଠାକୁ ଗାଲିଗଲାଣି । ମାନବ ସର୍ବତାର ଦୃତ ବିକାଶରେ ବିଚାର ବ୍ୟକ୍ତମାର ମଧ୍ୟ ବିକଶିତ ହେଲାଣି ଓ ଆଗକୁ ଆହୁରି ବିକଶିତ ହେବାର ମାର୍ଗ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେଉଛି ।

ଓଡ଼ିଆ କଳ୍ପନାରେ ସମ୍ମାନ ପାଇଲା ଏହାର ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ

ଉଦ୍‌ବନ୍ଧନେଶ୍ୱର (ପିଥନ): ଓଡ଼ିଶାର ସ୍ଵାଭିମାନକୁ ଉଚ୍ଛାବିତ କରିବା ସହ ଏ ମାଟିର ଗର୍ବ, ଗୌରବକୁ ଅଧିକ ପରିଚିତ କରାଇବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ସାଂସ୍କୃତିକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଓଡ଼ିଶା କଳ୍ପତାଳ ସର୍କଳ ପକ୍ଷରୁ ହୋମେଲ ସ୍ଥିତି ପ୍ରେମିଯମରେ ଗତକାଳି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଚ୍ଛଳ ଲୋକନୃତ୍ୟ ଉଚ୍ଛବ ପାଳନ ଅବସରେ ଏକ ସାଂସ୍କୃତିକ ସମ୍ବିଳନୀ ୨୦୧୩ ଅନୁଷ୍ଠାତା ଅନୁଷ୍ଠାତା ଉଚ୍ଛବରେ ଆକାଶ ଦାସ ନାୟକ ଉଦୟାରଙ୍କ ଭାବେ ଯୋଗଦେଇ ଉତ୍ସବ ଲୋକନୃତ୍ୟ ଉଚ୍ଛବ ଓ ଓଡ଼ିଆ ଅସ୍ତ୍ରିତା କାର୍ଯ୍ୟକୁଳକୁ ଉଦୟାଚନ କରିଥିଲେ । ଅଥରେ ଅନୁଷ୍ଠାନର ଅଧିକ ଜିତେତ୍ର କୁମାର ମହାନ୍ତି ଅଧିକତା କରିଥିବା ବେଳେ ମହା ଅଶ୍ଵୋ କନ୍ତ୍ର ପଥା ଅତିଥି ଭାବେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ମୁଖ୍ୟବନ୍ଦୀ ଭାବେ କଂଗ୍ରେସ ବିଧ୍ୟାୟକ କଳ ନେତା ନରସିଂହ ମିଶ୍ର ଯୋଗ ଦେଇଥିବା ବେଳେ ଅନୁଷ୍ଠାନର ଉପାଧିକ୍ଷ ତ । ଜେନାମଣି ସଂଜୀବ କୁମାର, ପ୍ରଫେସର ଜ୍ୟୋତିରଙ୍ଗନ ଦାସ ଓ ସମ୍ପାଦକ ଶୈଖରା ଅମିତାଭ ଦାସ ପ୍ରମୁଖ ଉପପ୍ରିୟତ ଥିଲେ । ଉଦୟାଚନୀ କାର୍ଯ୍ୟକୁଳ ପରେ ‘ଓଡ଼ିଆ ଅସ୍ତ୍ରିତା’ ସମ୍ପର୍କରେ ବିଶିଷ୍ଟ ସାହିତ୍ୟକ ତଥା ଚିତ୍ରକ ହରପ୍ରସାଦ ଦାସ ଉପିଗ୍ରହକ ଉପାସ୍ତାନ କରିଥିଲେ । ବିଶିଷ୍ଟ ଲେଖକ ଦାସ ବେନହୁର ଉଚ୍ଛଳଗୋରବ ମଧ୍ୟସୂଦନ ଏବଂ ଓଡ଼ିଶାର ସ୍ଵାଭିମାନ ସମ୍ପର୍କରେ ମତ ରଖୁଥିବା ବେଳେ ପ୍ରମାଣିତ ଅସିତ ମହାନ୍ତି ଶୀଘରନ୍ତୁ ଏବଂ ଓଡ଼ିଆ ଅସ୍ତ୍ରିତା ସମ୍ପର୍କରେ କହିଥିଲେ । କଥାକାର ତ । ଅରବିନ୍ଦ ରାୟ ଉଚ୍ଛଳମଣି ଗୋପବନ୍ଧୁ ଓ ଓଡ଼ିଆ ଅସ୍ତ୍ରିତା ଶୀର୍ଷକ ବିଷୟ ଉପାସନ କରିଥିଲେ । ପରେ ପରେ କଣ୍ଠିଶ୍ଵର ମୁବ୍ବାବ ଦାସ, ଦେବାଶିଷ ମହାପାତ୍ର, ଶୈଖରାମା ଓ ସ୍ବଦେଶ ପ୍ରମୁଖ ଓଡ଼ିଆ ଦେଶମୁଖାଧିକ ସଙ୍ଗୀତ ପରିବେଶର କରିଥିଲେ । ଏହି ଅବସରେ ଆରାଧନା ତ୍ୟାନ୍ ଏକାଡେମୀ ପକ୍ଷରୁ ଗୋଟିପୁଅ, କଳିଞ୍ଜ ପାଇକ ଆଶତା ଓ ଅଙ୍ଗଗାର ପକ୍ଷରୁ ସମ୍ମଲପୁରୀ ମୃତ୍ୟ ଆଦି ପରିବେଶର କରାଯାଇଥିଲା । ତ । ମୁଣ୍ଡୁଝୟ ରଥ କାର୍ଯ୍ୟକୁଳ ସଂଯୋଜନା କରିଥିବା ବେଳେ ଓଡ଼ିଶା କଳ୍ପତାଳ ସର୍କଳର କର୍ମକର୍ତ୍ତା ଯାଲୁଚ ସାହୁ, ବିଶ୍ଵରଙ୍ଗନ ଦାଶ, ବିମଳ ଦାସ, କେଦାରନାଥ ରଣହିତ, ଶାତିକଣ୍ଠ ସେନାପତି, ଆଶ୍ରମାନ ପଜନାୟକ, ପରେଶ ମହନ୍ତ ଓ ସକ୍ତପୁ ଦଳାଇ ପ୍ରମଣ ପରିଷଳନା କରିଥିଲେ ।

ଅଯୋଧାରେ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କର ଉବ୍ୟ ମଦିର ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ୪୯ କୋଟି ଟଙ୍କାରୁ ଉର୍ଦ୍ଦ୍ଵ ଓଡ଼ିଶାବାସୀଙ୍କର ନିଧି ସମର୍ପଣ

“ଶିଶୁକୁ ହସାଇ ଶିଶୁକୁ
ରସାଇ/ଶିଶୁକୁ କୁହାଇ ମଧୁର
କଥା/ଦେହକଟା ଯାକ ତୁମେ
ଷତଅଙ୍ଗୀ/କଳମ ଚଷିଲ ଖଟାଇ
ମଥା ।”- ଏହି କବିତାଟି
କବି ଚନ୍ଦ୍ର କାଳୀରଣ
ପଇନାୟକ ଯାହାଙ୍କ
ଉଦେଶ୍ୟରେ ଲେଖିଥିଲେ, ସେ
ହେଉଛନ୍ତି ଡିଆ ଶିଶୁ ସାହିତ୍ୟ

ଉଦୟନାଥଙ୍କ ଘଟଣାବି
ଜୀବନ ଆର୍ଥ ହୋଇଥି
ସ୍ଵାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମର ମୁକ୍ତିକାଳ
ଅଳକାଶମରୁ । ଏଠା
ସୂଚାକଟା, ଲୁଗାବୁଣୀ ଓ ଅନ୍ୟ
ଧ୍ୟାମୂଳକ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଉଛି
ସ୍ଵାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀମାନ
ଏଠାରେ ରହି ଉଦୟନାଥ ଏ
ଜୀବନର ବତ୍ର ରପେ ଗ

ନିଖୁଣ୍ଡ ଭାବେ ପରିପ୍ରକାଶ
 କରି ଲେଖୁଥିଲେ- “
 ଘରେ ମୁଁ ଆଉ ରହିବ
 ନାହିଁ/ମୋଡ଼ି ଦେଲେ କାହିଁ
 ମୋ ବଡ଼ ଭାଇ”
 ଖାଲି ସେତିକି ନୁହେ
 ଶିଶୁର ମନସ୍ତରକୁ ଅତି ସୁନ୍ଦର
 ଭାବେ ବୁଝିପାରିଥିଲେ
 ଉଦୟନାଥ ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ । ଗେ

। ଅନେକ ଶିଶୁ
କିନ୍ତୁ ଆମ ଶିଶୁ
ଘାର ଅଭାବ
ଓ ଚେତନାର ।
ଅନୁଭବ କରି
ଓ ବୈଶ୍ୟିକ
ସୂଦର ଓ ସରଳ
ହାତ । ତାଙ୍କ
ପ୍ରଗତି, ଏମାନଙ୍କୁ
ଧ୍ୟାର ଓ ବିଚିତ୍ର
ପୁଷ୍ଟକ ଯେତିକି
ଥିଲା । ଏହାହିଁ
ଶେଷଦ୍ଵାରା କେବଳ
ତୁରେ ମଧ୍ୟ ସିଏ
ବିରିନ୍ଦ୍ର ଭାଷାର
ର ସିଏ ନିଜର
ଏକ ନମୁନା
ପୁଷ୍ଟକ ଆରବ୍ୟ
ବା, ସିଏ ବାବା,
ଅନବଦ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି
କଙ୍କାଙ୍କ କୁଣାର”
ଝଞ୍ଜନ କରିଥିଲେ ।

ବୁଦ୍ଧାରୁ ବଡ଼ କଥା ହେଉଛି, ଏହି
ପୁଷ୍ଟକନୁହିଁକ ଅନୁଦିତ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ
ସବୁଥିରେ ତାଙ୍କ ନିଜସ୍ବ ମୌଳିକତାର ଛାପ
ସ୍ଵର୍ଗ ବାରିହୋଇ ପଢ଼ୁଥିଲା । ତାଙ୍କର ଏହି
ସାମଗ୍ରିକ ସାହିତ୍ୟକୁ ପାଇଁ ଅନେକ ସନ୍ମାନର
ଅଧିକାରୀ ହୋଇପାରିଥିଲେ ସେ । ପ୍ରଜାତନ୍ତ୍ର
ପ୍ରଭାର ସମିତି, ଡିଶା ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ,
ଉତ୍କଳ ପାଠକ ସଂସଦ, ଗୋକର୍ଣ୍ଣକ ସାହିତ୍ୟ
ସମାଜ ଏମିତି ବହୁ ସାହିତ୍ୟ ଓ ସାଂସ୍କୃତିକ
ଅନୁଷ୍ଠାନ ଉପରେ ସେ ସମର୍ପିତ ହୋଇଥିଲେ ।

ଆଜି ଉଦୟନାଥ ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ ଆମ ଗନ୍ଧଶରେ
ନାହାଁଛି । ୧୯୧୯ ମସିହା ଜାନୁମ୍ବାରୀ ମାସ
ଟ ଉଦୟରେ ତାଙ୍କ ଦେହାବସାନ ପଣିଛି ।
ହେଲେ ଉଦୟନାଥ ଷଡ଼ଙ୍ଗୀଙ୍କ ଅନୁଦିତ
'ଚମକକାଙ୍କ କୁଟୀର', 'କୁତୁକୁତୁ',
'ହରଭାଇଙ୍କ ଘର ବାହୁଡ଼ା' ଆଦି ବହି
ଯେତେବିନ ଯାଏ ଥିବ ସେତେବିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଓଡ଼ିଆ ଶିଶୁ ସାହିତ୍ୟର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଠକ ତାଙ୍କୁ
ଶ୍ରୀରାର ସହିତ ମୂରଣ କରିଥିବେ ।

ହିମାଂଶୁଶ୍ରୀଶର ଆଇର୍ୟ୍ୟ,
ସଭାପତି, ସାରସ୍ଵତ ପରିଷଦ, ଜଗତସିଂହପୁର,
ମୋ: ୧୯୩୭୧୫୧୦୫୭

၁၀၅။ ခိုင်းများ ၃၀၀ ရွှေ့၏ ၂၀၁၆ ခုနှစ်

ବାରଥୁ ଉଦୟନାଥ ନାଥ ଶତକ
ମନକୁ ଛୁଟିଲା ଭଳି କବିତା ଓ ଗା
ସହଜ କଥା ନୁହେଁ । ଏହି
ଅଧିକାରୀ ଉଦୟନାଥ ଶତଙ୍କୀ ଥୁ
ଶିଶୁ ସାହିତ୍ୟ ଏପରି ରସ୍ୟାକୁ ୫
ଥିଲା ଯେ ସେଥିରେ ଶିଶୁପାଶ
ହୋଇଥିଥିଲା । ଅନ୍ୟ ଭାବରେ
ଶିଶୁପାଶର ଆଶା, ଆକାଂକ୍ଷା ଓ ସୁ
ମେ ଥିଲେ ସାର୍ଥକ ରୂପକାର । ଚି
ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅସଂଖ୍ୟ ଗପ
ଉପନ୍ୟାସ, ବିଜ୍ଞାନ ଲେଖା ଲେ
ସାହିତ୍ୟକୁ ରୁଦ୍ଧିମନ୍ତ୍ର କରିଯାଇଛନ୍ତି
ଏହିରେ ଥିଲା କୌଣସି

ଶିଶୁର
ଲେଖିବା
ପ୍ରତିଭାର
ଲେ । ତାଙ୍କ
ପ୍ରାଣବନ୍ଦ
ଆଦୃତରା
କହିଲେ
ଖୁଣ୍ଡ-ଦୁଖର
ବନସ୍ବାର
, କବିତା,
ଶି ଓଡ଼ିଆ
।

ବର୍ଷ ୧ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ
ଅନନ୍ତ କୁଞ୍ଜ ଡଳେ
ଦାବୀ ବନବିଦ୍ୟାୟକ୍ୟର
ସମାନାଥ । ସୌଭାଗ୍ୟକୁ
ପର୍ଯ୍ୟ ହରିହର, ପଣ୍ଡିତ
ମନ୍ଦିର ଗୋପକଳ୍ପ ଦାସ
କ ରାଧାନାଥ ରଥଙ୍କ
ନୀ, ଶୁଣୀ ଓ ସାରସ୍ଵତ
ଶର୍ଶରେ ଆସି ତାଙ୍କ
ଦଳିଯାଇଲା ।

ଜାଣିଥୁଲେ ପିଲାମାନେ ପାଠ
ଭାରି ଢରନ୍ତି । ସ୍କୁଲ ଯିବାରେ
ଜଛା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ନାହିଁ
ଶିଶୁର ଭାବନାକୁ ନେଇ ଦେ
ଅତି ମଜାଦାର ଢଙ୍ଗରେ
ଲେଖୁ ଥିଲେ - “ପାଠ
ପାଠ, ପାଠ/ଏ କଥାର
ପଡ଼ିଲେ କାମେ,
ହୋଇଯାଏ ମୁଁ କାଠ ।

। ଅନେକ ଶିଶୁ
କିନ୍ତୁ ଆମ ଶିଶୁ
ଘାର ଅଭାବ
ଓ ଚେତନାର ।
ଅନୁଭବ କରି
ଓ ବୈଶ୍ୟିକ
ସୂରର ଓ ସରଳ
ହାତ । ତାଙ୍କ
ପଗ୍ଧି, ଏମାନଙ୍କୁ
ଥାର ଓ ବିଚିତ୍ର
ପୁଷ୍ଟକ ଯେତିକି

ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ କଥା ହେଉଛି, ଏହି
ପୁଷ୍ଟକହୁଣ୍ଡିକ ଅନୁଦିତ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ
ସବୁଥିରେ ତାଙ୍କ ନିଜସ୍ତ ମୌଳିକତାର ଛାପ
ସ୍ଵର୍ଗ ବାରିହୋଇ ପଢ଼ିଥିଲା । ତାଙ୍କର ଏହି
ସାମଗ୍ରିକ ସାହିତ୍ୟକୁ ପାଇଁ ଅନେକ ସମ୍ବନ୍ଧନର
ଅଧିକାରୀ ହୋଇପାରିଥିଲେ ସେ । ପ୍ରଜାତନ୍ତ୍ର
ପ୍ରତିର ସମିତି, ଡକ୍ଟରୀ ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ,
ଉତ୍କଳ ପାଠକ ସଂସଦ, ଗୋକର୍ଣ୍ଣଙ୍କ ସାହିତ୍ୟ
ସମାଜ ଏମିତି ବହୁ ସାହିତ୍ୟ ଓ ସାଂସ୍କାରିକ
ଅନୁଷ୍ଠାନ ତରଫରୁ ସେ ସମର୍ଜିତ ହୋଇଥିଲେ ।

ଆଜି ଉଦୟମାଥ ଛାଇଁ ଆମ ଗହଣରେ

ସେବନ ଥିଲା ଫଗୁ ଦଶ
୧୯୦୪ ମିହା ମାର୍ଚ୍ ମାସ ୧୯୦୫
ଏହିଭଳି ଏକ ଶୁଭ ତିଥିରେ ଅବିଭବ
ଜିଲ୍ଲା (ବର୍ଷମାନ ଜଗତୀର୍ଥିହମୁ
ଅନ୍ତର୍ଗତ ସିପି ଗ୍ରାମରେ ପିଟା ଭିକ
୩ ମାଆ ପାପୋରୀ ଦେବାଙ୍କ ତେ
କରି ଜନ୍ମ ନେଇଥିଲେ ଉଦୟନ
ପୁଅ ହୋଇଥିବାରୁ ବାପା ମା'ଙ୍କ
ସ୍ଥେହଶ୍ରୀ ତାଙ୍କ ଉପରେ
ହୋଇପଡ଼ୁଥିଲା । ତୁଳସୀ ଦ
ବାସିଲାପରି ବାଲ୍ୟକାଳରୁ ତାଙ୍କ
ଉନ୍ନେଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା । ବଯସର ବ
ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଉଦୟନାଥଙ୍କ
ଦେଶପ୍ରେମ ବିଜ ଅଞ୍ଜଳିତ
ସେତେବେଳକୁ ସ୍ଵାଧୀନତା
ଆନ୍ଦୋଳନ ଜୋର ଧରିଆଏ । ମହା
ତାକରାରେ ଦେଶର କୋଣାନ୍ଦରୁ
ଦେଶପ୍ରେମ ଭାବନାରେ ଉଦ୍ବ୍ରୁ
ଅନେକ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ସ୍ଵାଧୀନତ
ଆନ୍ଦୋଳନରେ ସାମିଲ ହେଲା

ନାଥାରା ପରଚୟ ସ୍ଵ
ଏକାଧାରରେ ସିଏ ଥିଲା
ଯାହାତିକୁ, ପ୍ରଶ୍ନାତା ଯାମ୍ବା
ଓ ସର୍ବୋପରି ସଜା ସ୍ଥାନ
ସ୍ଵର୍ଗ ଭାବେ ସାହିତ୍ୟର
ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ
ଯାହାତିକୁ ତାଙ୍କର ଅବଦାନ
ପାଇଁ ଅବିସ୍ମରଣାୟ ହେଲା

ଉଦୟନାଥ ଜାତି
ସରଳ, ନିଷାପ ଓ ବେଳେ
ଆନନ୍ଦ, ବିଷାଦ, ମନ୍ଦ
ରହିଅଛି । ଏହି କଥା
ଉପଲବ୍ଧ କରିଥିଲେ
ସୁନ୍ଦର ଭାବେ ଶିଶୁ
ଲେଖା ଗୋଟିକ
ଲେଖୁଣ୍ଡଲିଲେ ଉଦଦିନ
ପୂଞ୍ଜକମୁଣ୍ଡି, ବକାରକ
କଥା କବିତା ଆଦି ଏବଂ
କବିତାରେ ବଡ଼ଭାବ
ବିବୃତିରେ ସାନନ୍ଦାଳା

କରପାରଥୁଲେ । ଲେ ଜଣେ ଖ୍ୟାତନାମା ଦେଖାଦେଇଛି ବିଜ୍ଞାନିକ ଚିତ୍ର ଏହି କଥାକୁ ସେତେବେଳେ ଉଦୟନାଥ ଶ୍ରୀଙ୍କା ବିଜ୍ଞାନ ଜ୍ଞାନଭିରିକ ଲେଖାମାନ ଅତି ଭାବରେ ଲେଖ୍ୟାଇଛି ଲେଖନାଲିଖିତ ଆମ ଗ୍ରହ-ତାଙ୍କ ଜାଣିରଖ, ତେଳ ଲୁଣର ସା ପଶୁ ଆଦି ଶିଶୁ ସାହିତ୍ୟ ମନହୃଦୀୟ ସେତିକି ବିଜ୍ଞାନଭିରିକ ଥିଲା ଉଦୟନାଥଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିର ବିଷୟରେ ସେତିକି ନୁହେଁ ଅନୁବାଦ କରିଛନ୍ତି ଜଣେ ସଫଳ ସ୍ମରଣ ଥିଲେ । ଶିଶୁ ସାହିତ୍ୟକୁ ଅନୁଭିତ କରିବାପଣିଆର ଆଉ ଦେଖାଇଥୁଲେ । ତାଙ୍କ ଅନୁଭିତ ରଜମା, ଲଦ୍ ପର୍ବତ, ଆଲିବାନ୍ଧୀ ଗୋଡ଼ମ ବୁଝ ଉତ୍ୟାଦି ତାଙ୍କର ଥିଲା । ବିଶେଷକରି “ଚମ ବାଲ୍ ସେ ଅଜସ୍ର ଖ୍ୟାତି ଅଥବା

ପିଷିଷି ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷକଙ୍କ ବୈଠକ

ଜୀବିତ ରାଜ୍ୟପଥର ବାଇପାଦ୍ମ ରାଷ୍ଟ୍ର ନଦୀରେ ମେଳ ଶିଖେ କୋଟି ହାତ୍ତୁର

ପୁର : ଡେକ ତଥା ଆଚଳକ ଗାରା, ସଡକ ପରିହନ ଏବଂ ଅଧ୍ୟତ୍ମମନ୍ଦିରର ମନ୍ଦିରର ଭୂମିକା ବିଧାଯାଜଣ୍ଠ ଯେ କୁଟୁମ୍ବା ବିଧାଯକ ତାରା ପ୍ରସାଦ ପରିପତି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଧାନସଭା ବଶନରେ ଜୟପୁର ସହର ପାଇଁ ରାଷ୍ଟ୍ର ନିର୍ମାଣ କରିବା କୁ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପସ୍ଥାପନ କରି ଥିଲେ । ସେହି ଅଧାରରେ ରାଷ୍ଟ୍ର ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ସଡକ ନ ଏବଂ ରାଜପଥ ମନ୍ଦିରର ମନ୍ଦିର ଏବଂ ଶକ୍ତି କୋଟି ଟଙ୍କା ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହାର ଜମି ହଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଅତି ଶିଘ୍ର ସମାପନ ପାଇଁ ପୁର ସହର ଜାତୀୟ ରାଜପଥ ରାଷ୍ଟ୍ର ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ଶୁଭ ଶିଖ ଆରମ୍ଭ କୋଲି ଚିଠି ରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି । ପ୍ରାଚୀ ଜୀଳାର ପ୍ରମୁଖ ସହର ରରେ ଗ୍ରାନ୍ଟିକ ସମସ୍ୟା ଉପରୁ ପାଇଁ ପାଇଁ ଜାତୀୟ ରାଜପଥ ଦିଭାଗ ରୁ ୨୦୮୦ ଜାତୀୟ ରାଜପଥକୁ ରାଷ୍ଟ୍ର ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଉପରୁ ପ୍ରାଚୀକରଣ କାହାର ଜମି ହଣ ହୋଇପାରି ନାହିଁ । ଏହି ପାଇଁ ରାଷ୍ଟ୍ରର ଫାଇଲ ବହୁତ ଦିନ କାଳକୁ ନିକଟରେ ପଢିବା ପରେ ବିଧାନ ଜିଲ୍ଲା ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରିବାର ସମୟରେ ଏହି ଫାଇଲ ପଢିରିଛି ମାନ ଏହି ୨୦୮୦ ଜାତୀୟ ରାଜପଥ ବାଜାପାସ ହେବା ନେଇ ଆଶଙ୍କା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ଏନେଇ ଜୟପୁର ବିଧାଯକ ତାରା ପ୍ରସାଦ ବିହିନିପତି ବାରାନ୍ଦର ବିଧାନସଭା ରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବା ସବୁ ଚିଠି ମାଧ୍ୟମରେ ଦାବୀ କରିଥିଲେ । ଜୟପୁର ସହରରେ ଟାପିଙ୍କ ସମସ୍ୟା ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ୨୭ ନଂ ଜାତୀୟ ରାଜପଥ ବାରିଶିପୁଟ ନିକଟପୁ ଗାରା ସୋରୁମ୍ ନିକଟରୁ ବାଜାପାସ ରାଷ୍ଟ୍ର ବାହାର କରି ରେଲେଟ୍ରେ ଛକ ନିକଟରେ ଏହି ରାଷ୍ଟ୍ର ସଂଯୋଗ କରିବା ନେଇ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି । ଏହି ବାଜାପାସ ରାଷ୍ଟ୍ର ଲୟ ୪.୧୪ କମି ରହିବ । ଏହି ରାଷ୍ଟ୍ର ନିର୍ମାଣ ହେବା ପାଇଁ ଝାଗେଇ ଜମି ୪.୧୪.୨୪ ଏକର ଓ ସରକାରୀ ଜମି ୧୩.୧୪ ଏକର ଏହିପରି ଭାବରେ ମୋଟ ପ୍ରାୟ ୩୩ ଏକର ଜମି ଅଧି ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ । ମୋଟ ୧୯୯ ଜମି ମାଲିକଙ୍କ ୧୯୯୯ ଟଙ୍କା ଅଧିଗ୍ରହଣ ହେବ । ପ୍ରାଚୀବିତ ବାଜାପାସ ଦୁରୁଲି, ଉମୁରା ଓ ମକାପୁଟ ଦେଇ ନିର୍ମାଣ ହେବାକୁ ଥିବା ବେଳେ ୪ ଲେନ ବିକିଷ୍ଟ ରାଷ୍ଟ୍ର ପାଇଁ ଜମି ଅଧି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଛି । ଅଧିଗ୍ରହଣ ନେଇ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଥିବା ଜମି ମଧ୍ୟରେ ଡଙ୍ଗର ଜମିର ପରିମାଣ ୧୦.୮୨୭ ହେବକୁ ଥିବାବେଳେ ଧାନ ଚାଷ ଜମିର ପରିମାଣ ୪.୦୮୮୬ ହେବକୁ ତଥା ନାଳ, ଶୁଘାନ, ଆମତୋଟା, କୁଆଂଗୀ, ରାଷ୍ଟ୍ର,

ଏହି ବାଇ ପାସ ରାଷ୍ଟ୍ର ନମଶ୍କଳେ ହେଲେ ତୁକ, ହେଉ ଗାଡ଼ି ସବୁ ଯେଉଁମାନେ ବୋରିଗୁଣ୍ଠା, କୋଚପାତା, ନବରଜନ୍ମପୁର, ଉବାନିମିପାଟଣା, ପାତଙ୍ଗପାତା, ପାତଙ୍ଗପାତା, ପାତଙ୍ଗପାତା

